

дрѹго то єдину лѣву (а́рсланъ) въ това ѿбстоли-
 чество скатыю ѿвладѣа се ѿ разны помышленія,
 но сила та и благодать Божія оукрѣпихаго, и не
 направи ников блѣ на себѣ си. Покрай рѣкѣ та слѣ-
 чиха се тогдѣ овчари, който видѣвше а́рсланина
 со съ дѣтето въ оустѣ, аки текоха по него со съ псыта
 и ихбавиха ѿ зѣвы тѣ мѣ дѣтѣ то неповрежденно
 со съ благодатью Божію. въ дрѹга та страна паки
 намѣриха се землемѣлцы (брѣчи) който видѣвше,
 ѿгнѧхъ болко и вѣхъ дѣтѣ то здраво. Брѣчи тѣ
 и овчари тѣ вѣхъ ѿ єдно селѣ, и катѡ вѣхъ дѣца
 та незнѧюще чи са, воспитаха ги, а съ: бѹс: за
 всѣ тѣа работы, не знающе нищо, но катѡ ихъ
 на ихъ рѣката, сѣднаѧ въ єдину камень плѣ-
 чици въикаши: сѹбы на мѣне, който нѣкогда вѣхъ
 катѡ др҃ево густолистенно и плода наполнено,
 а сега ѿблажихсе! сѹбы на мѣне, който нѣкогда
 вѣхъ въ голѣма честъ и слава, а сега ѿстанахъ самъ
 въ ѿкаинство катѡ ѿплѣнъ! сѹбы на мѣне, кой-
 то нѣкогда имѣахъ ѿколи мѣне толкъ вени и
 вѣчнислены слѣги. а сега и ѿ дѣца та ми лишихсе!
 но ты Годи, мой Годи, не мѣ ѿстакай до конца, и
 не прѣзри мойте слѣзы: помнимъ Господи, бнова
 щотосими ты предсказалъ, какъ сирѣчъ ѿвѣ-
 демъ катѡ ѿвѣ: азъ обѣаче пострадаихъ више неже
 си, понеже той и акѡ и хгѹви иманието си, но
 се си имаше за почиwanїе гноище то, азъ който
 нѣмамъ гдѣ глаголи подкленити, но єсмъ въ чѣ-
 до мѣсто чѣждь. какво да прѣвимъ; си си имаше
 пріатели. и го сутѣшаваха въ влощастіетомъ,
 азъ ѿкаинный кое имамъ сѹщешеніе. и енатали,
 но и не ѿдержаха дѣги: дѣца та ли: но ихъ
 восхитыха сиѣрске: и тако ѿстанахъ ѿ всѣкаде
 пѣств. Но Господи мой Господи, прости ми за-
 щѣто тѣ прешгорчихъ со съ вѣжмѣстно то и непри-
 яично то мое многоглаголанїе, ксѣто болѣзни-